



2. v době od měsíce ledna roku [REDAKCE] do měsíce dubna [REDAKCE] zvláště v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE], neustále kontaktoval [REDAKCE], nar. [REDAKCE], telefonicky, SMS zprávami kontroloval s kým se stýká, kde se nachází, to vše proti její vůli, kdy ji také nutil jezdit s ním autem, pod pohrůžkou násilí odeslat SMS zprávy jejímu současnému příteli [REDAKCE], přepsat jím napsaný text, kde bylo uvedeno, že dál chce žít s ním, že jej miluje a děti ho zbožňují, přičemž poškozená jeho požadavky plnila ve strachu z něj, neboť jinak vyhrožoval zabitím jí, jakož jejími příteli, v jeho případě také podpálením domu, kdy si také pořídil fotografie jeho bydliště,

**t e d y :** jednak jinému vyhrožoval usmrcením těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu

jednak jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmou jemu nebo jeho blízkým osobám, sledoval jej, vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, nebo jinak kontaktoval, kdy uvedené jednání je způsobené vzbudit důvodné obavy o život nebo zdraví pronásledovaného, jakož o život a zdraví osob jemu blízkých

### **č í m ž s p á c h a l**

#### **ad 1)**

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 odst. 2 písm. b) d) tr. zákoníku,

#### **ad 2)**

přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku

přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a) b) c) tr. zákoníku

### **a o d s u z u j e s e**

za skutek pod bodem 1)

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tři) let.**

Podle §§ 81 odst. 1 tr. zákoníku, 84, 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v délce 5 (pět) let** za současného vyslovení dohledu.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se ruší** výrok o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Berouně sp.zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením pozbyla podkladu.

Za skutek pod bodem 2)

podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku za použití §§ 43 odst. 1, 62 odst. 1, 63 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** trestu obecně prospěšných prací **ve výměře 200 (dvěset) hodin**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to : Mobilního telefonu zn. SONY C1905, [REDAKCE] se SIM kartou Vodafone.

**Odůvodnění:**

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný se nedoznal k trestné činnosti, pro kterou je stíhán, resp. pro kterou na něj byla podána obžaloba. Uvedl mj., že s paní [REDAKCE] žil ve společné domácnosti několik let. Ze začátku bylo soužití víceméně hezké, ale potom nastala nějaká změna. Paní [REDAKCE] začala řešit jeho minulost. Byl rozvedený a paní [REDAKCE] kontaktovala jeho manželku, matku, zakládala jeho jménem facebookové profily, zakládala pod jeho jménem i e-maily. Toto všechno se dovídal od svých přátel a známých z [REDAKCE] jeho tehdejšího bydliště. Přiznává, že nějaké hádky byly, ale k žádnému týrání nedocházelo. Odmítá vše, co je mu kladeno v obžalobě za vinu. Vysvětlení pro to, proč jej paní [REDAKCE] lživě obviňuje, má. Řekla mu to v lednu [REDAKCE], kdy jej sama kontaktovala. Řekla mu tenkrát, že jej zničí za to, že se popral s jejím synem.

Svědčce [REDAKCE] mj. uvedla, že se s obžalovaným seznámila někdy v roce [REDAKCE] přes internet. Setkali se, začali spolu chodit a mít vztah. Řekl jí, že je rozvedený, jevil se jako normální a hodný mužský, hodný byl i k dětem. Na Vánoce [REDAKCE] se k nim nastěhoval. Postupně zjistila, že jí obžalovaný zatajil některé věci, jako že nebyl rozvedený a měl dítě. Byl navíc zadlužený a chodily mu různé upomínky. Řekla mu, aby se sebral a odešel, on ale začal vyhrožovat, že si něco udělá, že skočí pod vlak apod.. Po každém průšvihů chtěla, aby odešel, on ale opakovaně vyhrožoval sebevraždou. Fyzicky ji poprvé napadl někdy v roce [REDAKCE]. Tím započalo veškeré domácí násilí. Dcera odešla z domu, protože to neunesla, ona sama měla z obžalovaného strach. Mnohokrát to dala i na policii, v roce [REDAKCE] policie obžalovaného vykázala i z domu, jelikož došlo i k napadení nožem. Obžalovaný se ale po týdnu vrátil a vykázání porušil. Nadále ji kontaktoval pouze ze služebního telefonu, protože jeho soukromý telefon policie asi „hlídala“. Měla strach někde něco říci, protože jí pořád vyhrožoval. Na denním pořádku byly různé zakazy, všude ji obžalovaný sledoval a vozil, nesměla jít ani s košem či na nákup. Nesměla nosit sukně, nikomu nesměla tykat, přišla o řadu kamarádů. Obžalovaný de facto ze společné domácnosti vůbec neodešel, resp. vždy se vrátil. Půl roku doma třeba nebyl, někoho si našel, ale znovu se vrátil s tím, že ví, že není normální, že se půjde léčit, že už ji nikdy nezmlátí. Vždy jej přijala, ze začátku se vnucoval a pak to bylo spíše ze strachu. Když se vrátil, tak věděla, že s tím policie nic neudělá. Pokud jde o fyzické násilí, tak k tomu docházelo různými způsoby, byl tam i ten nůž, bylo tam škrcení, dušení, několikrát s ní praštil o zeď a o dveře. Docházelo i k tomu, že jí proti vůli sahal do rozkroku a

stiskával genitálie. Pokud jde o verbální útoky, bylo to slovní napadání, urážky – všechno co mohl, prostě udělal.

Svědkyňe [REDACTED] ml. mj. uvedla, že zpočátku byl obžalovaný hrozně v pohodě. S matkou se seznámil na internetu, začal k nim jezdit, jezdili spolu na výlety a vše bylo fajn. Pak začala být matka ale takový detektiv a přišla na pár věcí, co jí obžalovaný neřekl, např. že byl ženatý. Začaly hádky, hádali se všichni. Ani ona sama nebyla v té době „rozumná“ kvůli svojí pubertě a odstěhovala se proto k otcí. To, že obžalovaný matku napadal, ví zprostředkovaně přes telefon. Přímo přítomna byla pouze několika hádkám. Z domu neodešla jenom kvůli obžalovanému. Po odchodu z domu byla s matkou v pravidelném telefonickém kontaktu, říkaly si všechno, svěřují se vzájemně i s intimními problémy. Někdy telefonát započal tím, že matka brečela a stěžovala si, že ji obžalovaný bije, že jí vyhrožuje a takové věci. Matka jí říkala, že je zničená a přes MMS jí posílala foto s modřinami na nohou. Viděla i bratra poté, co byl zmlácený obžalovaným. Ke konci jí matka říkala, že chce vztah s obžalovaným ukončit, vyhazovala ho, byli tam i policisté. Obžalovaný měl i zákaz styku a matka jí říkala, že se obžalovaný vrátil proto, že matce vyhrožoval a tak se ho bála. Těžko říci, jak to matka v tu dobu cítila, jestli měla obžalovaného ještě ráda, nebo to bylo kvůli tomu, že jí vyhrožoval. Myslí si ale, že to bylo spíše proto, že se jej bála, i z SMS zpráv bylo patrné, že je tam něco špatně, a že je tam nějaké vyhrožování. Matka trošičku žárlivá je, dívala se obžalovanému do telefonu, takže se to jako žárlivost brát dá. Vždycky tam ale něco našla, takže to byla žárlivost oprávněná.

Svěděk [REDACTED] mj. uvedl, že matka s obžalovaným spolu byli asi od r. [REDACTED]. Asi po 2 letech „to začalo vřít“. Měli problémy, hádali se. Zpočátku byl s obžalovaným kamarád. Matka byla na začátku šťastná, takže byli šťastní všichni a vše probíhalo tak nějak normálně, až potom „se to zvrtilo“. Matka zjistila, neví přesně kdy, že je obžalovaný ženatý a že se rozvádí. Hádky byly časté a vznikaly tím, že obžalovaný odjel na služební cestu, načež jej matka podezírala, že ji podvádí. Když odjel k otcí na víkend, tak po návratu zjistil, že má matka modřiny a vymlouvala se, že spadla ze schodů, nebo že se uhodila. Nikdy nebyl přímým svědkem toho, že by obžalovaný matku fyzicky napadl. Mnohokrát byl ale přítomen tomu, když se hádali a ponižovali, resp. měl pocit, že obžalovaný matku při hádkách ponižuje. Matka se mu později začala svěřovat s tím, že ji obžalovaný i fyzicky napadá. On sám byl obžalovaným fyzicky napaden, a to dne [REDACTED], když matku doprovázel za obžalovaným, s nímž se chtěla v klidu rozejít. Matka je asi žárlivá, zda-li se dívala obžalovanému do telefonu, neví. Matka se nemohla volně pohybovat, nesměla se stýkat s přáteli, nesměla nosit sukně. Matku viděl mnohokrát plakat.

Svěděk [REDACTED] ve své výpovědi mj. uvedl, že se s [REDACTED] zná od září [REDACTED], a že je v současné době jejím partnerem. Obžalovaného nikdy nepotkal, o problémech vztahu obžalovaného s poškozenou ví pouze z vyprávění. Poškozená mluvila o hádkách, ubližování, napadání apod.. O vyhrožování jeho osobě ze strany obžalovaného ví pouze z SMS zpráv, které mu poškozená přeposlala. Z čísla poškozené mu přišla i zpráva o ukončení jejich vztahu. Hned jak zpráva přišla, resp. jak byla napsána, věděl, že to nejsou slova poškozené. Poškozená mu následně řekla, že jí dal obžalovaný do rukou papír, kde bylo napsáno, co mu má ve zprávě napsat. Ve vztahu s poškozenou měli „lehkou pauzu“, a to od počátku roku [REDACTED] do [REDACTED] března [REDACTED]. V té době spolu obžalovaný s poškozenou komunikovali, obžalovaný se chtěl vrátit. Poškozená mu řekla, že nechce, aby se vracel, že se ho bojí, resp. že se bojí úplně všeho. Svěřovala se mu i s tím, že ji napadal i fyzicky, ukazovala mu i nějaké fotky z mobilu se zraněními. Nemyslí si, že by byla poškozená žárlivá „přes normu“. Je

zaměstnán jako policista, radil poškozené, jak postupovat, dala např. stížnost na státním zastupitelství na postup berounské policie.

Svěděk [REDACTED] mj. uvedl, že se s obžalovaným zná asi 3 nebo 4 roky. Pracoval ve firmě, do níž jezdil obžalovaný pro zboží jako řidič kamionu. Stali se z nich známí, párkrát byli spolu i na pivu nebo si zaběhat. Poškozenou poznal přes obžalovaného v době, kdy chtěla změnit zaměstnání. Nabídl jí tedy, že se zeptá, zdali není v jeho firmě volné místo. Nikdy v přítomnosti obžalovaného a poškozené nezaznamenal nic, co by svědčilo o něčem nestandardním v jejich vztahu. Když mu obžalovaný vyprávěl, že jej poškozená obvinila z toho, že ji pod pohružkou násilí vozil v autě, tak si uvědomil, že nic takového neviděl. Normálně se bavili před obchodem (Hypernovou), okolo chodili zákazníci, poškozená byla po práci a obžalovaný ji tam vyzvedával. Přišlo mu, že je jejich vztah úplně normální.

Znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie MUDr. Nováková ve svém znaleckém posudku, resp. před soudem mj. uvedla, že poškozená v současné době trpí syndromem týraných žen (tedy psychickou poruchou), posttraumatickým syndromem, který u poškozené zasáhl všechny oblasti – somatickou, psychickou i sociální. Typickým jednáním týraných žen ve vztahu je, že věří v nápravu partnera, jeho sliby, mají snahu opakovaně partnera omlouvat a dávat další šance. Takto to bylo i v případě poškozené, nakonec ale jednala ze strachu z následků neuposlechnutí či z obavy o život a zdraví blízkých. Před soudem znalkyně potom doplnila, že nemůže stoprocentně vyloučit, že předchozí zkušenosti (znásilnění a smrt sestry) nemohly mít vliv na rozvoji posttraumatické poruchy, ale poškozená měla v mezidobí dlouhodobý partnerský vztah, ve kterém žádnou posttraumatickou poruchou netrpěla, ta se u ní rozvinula až po soužití s obžalovaným. I kdyby zážitky z dětství neměla, porucha by se u poškozené stejně rozvinula. Týraný osoba může být případně i iniciátorem SMS komunikace s tyranem, může to pro ni znamenat i jakési ujišťování o stavu věci, protože týraná osoba většinou žije ve velké nejistotě, takže často vyvolává ve své úzkosti i určité konfliktní situace, aby se ujistila, jaká je momentální situace.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie Mgr. Hübnerová ve svém znaleckém posudku, resp. ve své výpovědi při hlavním líčení mj. uvedla, že paměťové schopnosti poškozené jsou nadprůměrné, bez jakéhokoliv defektu, který by znehodnocoval udržení a vybavení si percipovaného materiálu. Má dobrou paměť jak na slovní celky, tak na čísla, a mnestické složky umožňují reprodukci událostí, pokud je skutečně prožila. Ve struktuře mnestických funkcí nejsou patrné žádné rysy, které by svědčily pro poruchy či defekt paměti, který by vedl ke lhavosti či konfabulacím. U poškozené nebyl zjištěn motiv, pro který by nemluvila pravdu. Před soudem znalkyně potom doplnila, že předchozí stresující události (znásilnění, smrt sestry) hrají v psychice poškozené nějakou roli, těžko by ale někdo dával po více než 15 letech tyto události do souvislosti s posttraumatickou stresovou poruchou. Pokud jde o aktivitu týrané osoby v komunikaci s tyranem, nejde o nic nelogického, může to být i jeden z projevů, že stále existuje závislost, resp. neschopnost týrané osoby se v životě nějak etablovat.

Před rozhodnutím ve věci přihlédl soud i k ostatním provedeným důkazům, kterými jsou znalecký posudek z oboru kybernetika, audiozáznam rozhovoru obžalovaného s poškozenou, resp. přepis tohoto záznamu, kopie SMS zprávy zaslané svědku [REDACTED], rozhodnutí z přestupkových řízení konaných proti obžalovanému, rozhodnutí policie o vykázání obžalovaného ze společného obydlí s poškozenou a další.

Po zhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného je spolehlivě prokázána, byť obžalovaný sám vinu vehementně popírá.

Obžalovaného usvědčuje samotná poškozená, která podrobně a věrohodně popsala soužití s obžalovaným od samého počátku až do doby, než definitivně opustil společnou domácnost. Výpověď poškozené je prostá větších rozporů, přičemž ani soud nezjistil motiv, pro který by poškozená ve vztahu k obžalovanému nevyprávěla pravdu, resp. pro který by obžalovaného lživě obviňovala. Motiv, který nabídl obžalovaný ve své obhajobě, tj. že poškozená se rozhodla lživě obvinít obžalovaného poté, co napadl jejího syna, dokazování v žádném případě nepotvrdilo. Naopak z dokazování vyplývá, že poškozená vyprávěla objektivně bez snahy si „něco přidat“ s cílem co nejvíce obžalovanému uškodit. Např. přiznala i dobrovolný intimní styk s obžalovaným na počátku r. [REDAKCE] tedy v době, kdy se snažil obžalovaný k poškozené vrátit. To, že je výpověď poškozené věrohodná, vyplývá i z výpovědi znalkyně – psychologa, která u poškozené neshledala sklony ke lhavosti či konfabulacím a nezjistila ani motiv, pro který by nemluvila pravdu.

Výpověď poškozené podporuje řada dalších provedených důkazů. Jedná se především o již zmíněnou výpověď znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, jakož i o výpověď znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Obě znalkyně se shodly v tom, že poškozená trpí posttraumatickým syndromem, který se rozvinul v důsledku jednání obžalovaného vůči ní (popsaného shora ve výroku). Znalkyně se shodly také v tom, že předchozí traumatizující zážitky z dětství (znásilnění, smrt sestry) nemohly mít žádný zásadnější vliv na současnou posttraumatickou poruchu. Znalkyně také shodně uvedly, že určitá vlastní aktivita v komunikaci s obžalovaným (která např. vyplývá z SMS komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, kterou znalec z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika získal z mobilního telefonu obžalovaného) není ve vztahu týraná osoba – tyran nic neobvyklého, resp. že je vyvolaná určitou nejistotou, úzkostí a závislostí týrané osoby, která se tímto způsobem ujišťuje o momentální situaci. Zjednodušeně lze tedy konstatovat, že pro vznik posttraumatického syndromu u poškozené není jiného vysvětlení, než že vznikl a rozvinul se na základě deliktního jednání obžalovaného vůči ní.

Obžalovaného usvědčují i výpovědi svědků [REDAKCE] ml., [REDAKCE] a [REDAKCE]. Přestože se jedná o osoby příbuzné či blízké poškozené, vypovídaly dle názoru soudu objektivně. Svědkyně [REDAKCE] ml. uvedla např., že ze společné domácnosti s obžalovaným neodešla jenom kvůli němu (sebekriticky připustila, že hádky v rodině se týkaly i jejích pubertálních projevů), poukázala i na jistou míru žárlivosti matky, která se obžalovanému dívala do telefonu. Soud proto uvěřil této svědkyni, která byla s matkou v častém telefonickém kontaktu a svěřovaly se vzájemně i s intimními věcmi, že si jí matka opakovaně stěžovala na chování obžalovaného (někdy i brečela do telefonu), který ji měl nejrůznějším způsobem napadat a ponižovat. Podobné lze říci i o výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] který žil s obžalovaným a poškozenou, svojí matkou, ve společné domácnosti. Tento svědek mj. uvedl, že nikdy nebyl přímým svědkem fyzického útoku obžalovaného na matku, byť se u něj mohlo objevit pokušení toto tvrdit a matce tímto způsobem „pomoci“, a to i s ohledem na to, že sám byl obžalovaným prokazatelně fyzicky napaden. Za objektivní a pravdivou považuje soud i výpověď svědka [REDAKCE], která výše uvedené důkazy doplňuje a plně s ním koresponduje. V souladu s usvědčujícími důkazy jsou potom i provedené důkazy listinné. Z přepisu audiozáznamu rozhovoru mezi obžalovaným a poškozenou je mj. patrné, že obžalovaný poškozené opakovaně vyhrožuje, že pojede do [REDAKCE] (za svědkem [REDAKCE]) a „vyřeší to“ a říká poškozené „nikdo nebude šahat na syna ani na tebe“. To, že obžalovaný má sklony k násilnickému jednání, vyplývá jak z rozhodnutí Městského úřadu v [REDAKCE] v přestupkových řízeních (byť tato řízení byla nakonec z nejrůznějších důvodů zastavena či

věc byla odložena), tak i z trestní minulosti obžalovaného, kdy byl odsouzen i za závažný násilný trestný čin.

Pokud jde o výpověď svědka [REDAKCE] tak ani v jeho případě nemá soud pochybnosti o objektivitě a pravdivosti. To, že svědek uvedl, že vztah mezi obžalovaným a poškozenou považuje za zcela normální, resp. že nikdy nezaznamenal nic, co by svědčilo o něčem nestandardním v jejich vztahu, lze sice z vnějšku považovat za rozpor v porovnání s ostatními důkazy, při detailnějším rozboru je ale možno říci, že tomu tak ve skutečnosti není. Svědek je známým obžalovaného, který neměl možnost nahlédnout více do vztahů v rodině [REDAKCE]. Je obecně známo a vyplývá to i ze zkušeností soudu z obdobných případů, že tyran se chová zcela jinak za zdi domácnosti a zcela jinak na veřejnosti. Někdy nemají o týrání tušení ani blízcí příbuzní, natož známí. Z logických důvodů se totiž tyran snaží, aby jejich jednání k týrané osobě bylo co nejvíce utajeno, resp. aby bylo co nejméně prokazatelné. Z tohoto důvodu nic zvláštního ve vztahu obžalovaného s poškozenou nezaznamenal ani svědek [REDAKCE]. Ostatně znalkyně Mgr. Hübnerová popsala, jakým způsobem se může projevovat jednání obžalovaného vůči poškozené navenek, tj. nikterak zvláštně, když je dopředu poškozená náležitě „poučena“. (Soud zamítl nakonec z důvodu dalšího neprodlužování trestního řízení výslech dalšího známého či kamaráda obžalovaného – svědka [REDAKCE]. I kdyby tento svědek vypovídal obdobně jako svědek [REDAKCE] bylo by nutno na jeho výpověď pohlížet stejnou optikou.)

Po provedeném dokazování neměl soud žádných pochybností, že se obžalovaný jednání uvedeného v obžalobě dopustil, tj. že v období uvedeném ve výroku (bod 1. Výroku, bod 2. obžaloby) verbálně fyzicky napadal a ponižoval poškozenou [REDAKCE] a způsobil jí tak posttraumatickou stresovou poruchu, tedy týral osobu blízkou žijící s ním ve společné domácnosti, způsobil jí takovým činem těžkou újmu na zdraví a čin páchal po delší dobu a že v období leden – duben 2016 neustále kontaktoval poškozenou [REDAKCE] proti její vůli, přičemž ji pod pohrůzkou násilí přiměl odeslat SMS zprávu jejímu příteli [REDAKCE] poškozená tak učinila ze strachu z něj, neboť vyhrožoval zabitím jí i jejímu příteli, jakož i podpálením domu přítele, tedy jednak jinému vyhrožoval usmrcením, těžkou újmu na zdraví nebo jinou těžkou újmu takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a jednak jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že mu vyhrožoval ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu nebo jeho osobám blízkým, vyhledával jeho osobní blízkost a vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně či jinak kontaktoval. Soud ve shodě s obžalobou kvalifikoval jednání obžalovaného jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b)d) tr. zákoníku (skutek 1.) a jako přečiny nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku a nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a)b)c) tr. zákoníku. Jelikož je obžalovaný za své jednání plně odpovědný, uznal jej soud vinným těmito trestnými činy.

Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestného činu, jehož se obžalovaný dopustil, když povaha a závažnost tr.činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

Soud u obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost podle § 41 tr. zákoníku. Naopak jako k okolnosti přitěžující podle § 42 tr. zákoníku byl soud nucen přihlédnout k tomu, že se obžalovaný dopustil více trestných činů a že byl v minulosti již soudně trestán,

resp. že ve skutku pod bodem 2. výroku dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení za jinou trestnou činnost. (Trestním příkazem Okresního soudu v Berouně sp.zn. [REDAKCE] byl [REDAKCE] za přečin zpronevěra podle § 206 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou v délce 3 let. Trestní příkaz nabyl právní moci dne [REDAKCE]. Soud za této situace zvažoval užití přímé represe v podobě nepodmíněného trestu odnětí svobody, nakonec se ale rozhodl dát obžalovanému ještě poslední šanci a nepodmíněný trest odnětí svobody mu neuložil.

Skutku pod bodem 1. výroku se obžalovaný dopustil předtím, než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu v Berouně ve věci sp.zn. [REDAKCE] soud tedy obžalovanému uložil podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za sbíhající se trestnou činnost souhrnný trest a současně zrušil výrok o trestu předcházejícího rozhodnutí. Soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby uvedené v § 199 odst. 2 tr. zákoníku v trvání 3 let s dlouhou zkušební dobou v délce 5 let a za současného vyslovení dohledu. Hrozba poměrně přísného trestu odnětí svobody působící po delší dobu společně s výchovným působením probačního úředníka by měly přispět k minimalizování možné recidivy. Soud se nakonec přiklonil k uložení podmíněného trestu odnětí svobody i proto, že předchozí podmíněné odsouzení (ve věci vedené u Okresního soudu v Berouně pod sp.zn. [REDAKCE] za násilnou trestnou činnost, má obžalovaný již osvědčené.

Za méně závažnou trestnou činnost popsanou pod bodem 2. výroku potom soud uložil obžalovanému alternativní trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, byť se této trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Soud zohlednil to, že v předešlém případě se jednalo o jiný druh trestné činnosti, jakož i to, že za skutek 1. byl obžalovanému uložen trest podmíněný.

Soud uložil obžalovanému i trest propadnutí věci, a to věci – jeho mobilního telefonu zn. Sony se SIM kartou Vodafone, jelikož i prostřednictvím této věci páchal obžalovaný trestnou činnost vůči poškozené.

### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

V Berouně dne 10. května 2017

**Mgr. Aleš Grombář, v.r.**  
předseda senátu

Za správnost vyhotovení :  
Hana Sládková